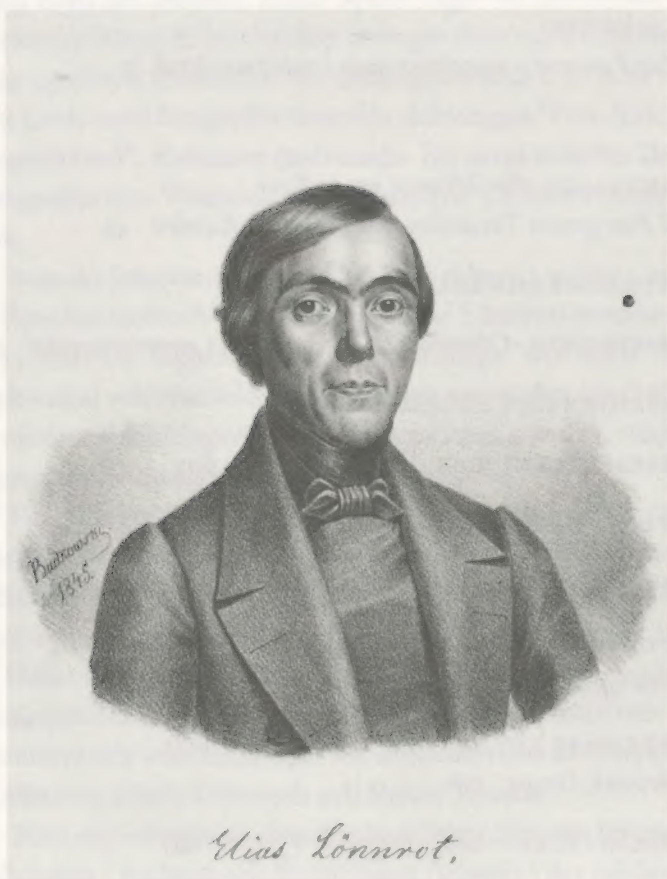

Vandraren

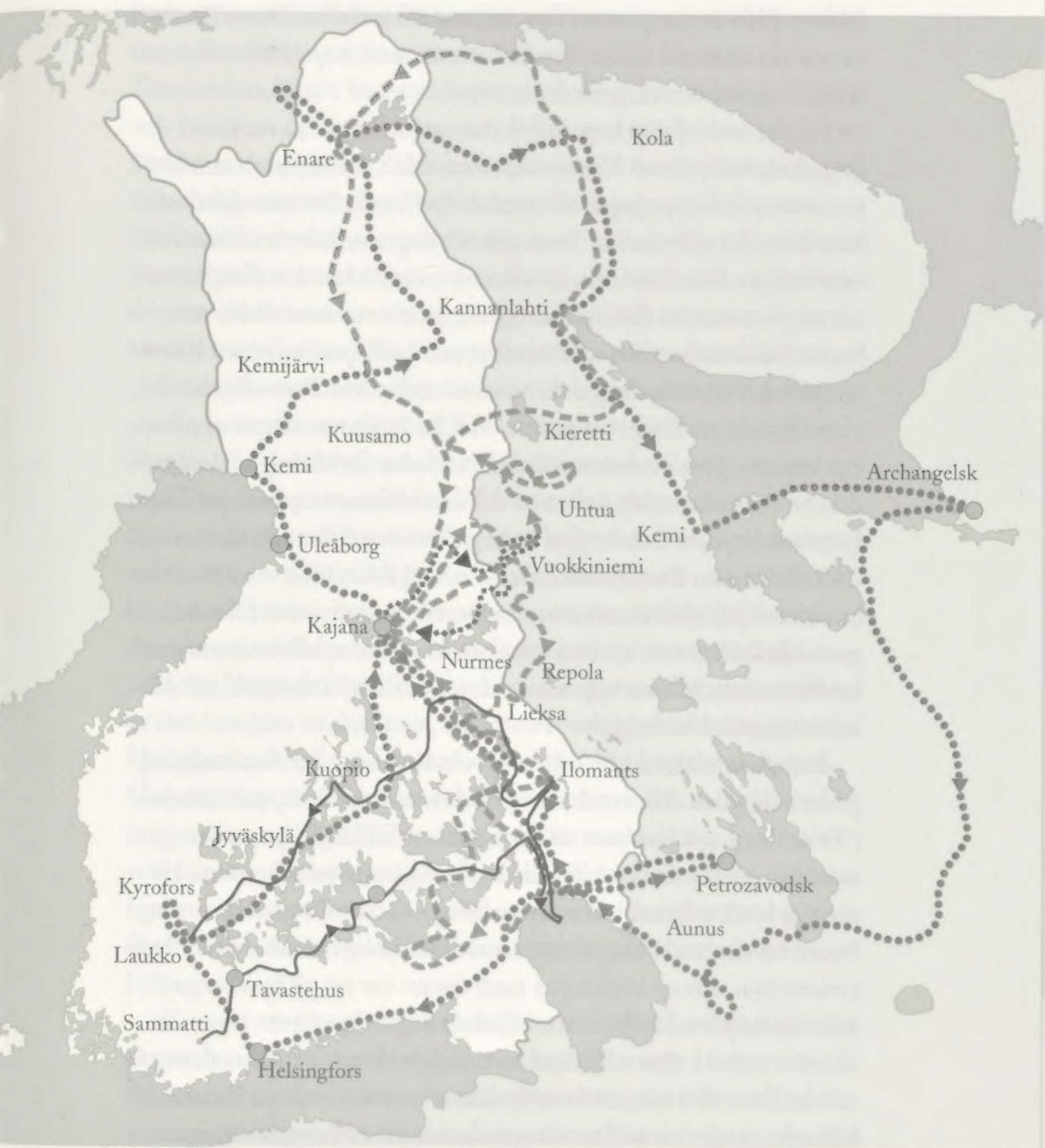
Reseberättelser från Karelen 1828–1842

Elias Lönnrot

SLS ATLANTIS

Elias Lönnrot
Litograferat porträtt av G. D. Budkowski, 1845

Fyra av Elias Lönnrots runosamlingsresor i Finland, Lappmarkerna och ryska Karelen.

I. 29.4.–4.9. 1828: Sammatti – Nurmes – Laukko

IV. 9.9.–28.9. 1833: Kajana – Vuokkiniemi – Kuhmo – Kajana

VII. 16.9. 1836 – 15.11. 1837: Kajana – Uhtua – Kola – Kajana – Vuokkiniemi – Karelen – Kajana

X. 16.1. 1841–20.10. 1842: Kajana – Petrozavodsk – Helsingfors – Kyrofors – Uleåborg – Kola – Aunus – Kajana

Bland Kalevalafolkets ättlingar. Fotografen I. K. Inha (längst t.h.)
reste tillsammans med K. F. Karjalainen i Vitahavskarelen år 1894
i samma trakter som Lönnrot femtio år tidigare.
Tedrickning i Ristiniemi, Ylä-Kuittijärvi.

Vihtoora Lesonens barn i Venehjärvi.

VANDRAREN

Reseberättelser från Karelen 1828–1842

I den karelska ödemarken, bland vattendragen i Kiimasjärvi.

En uppskuren *kalakukko*, en färdig måltid med bröd och fisk.

Bakning av karelska piroger, Luvajärvi.

Traditionella danslekar, *kisat*, i Kostamus.

De "Grekiska Finnarna" i Karelen följde den ryska kyrkans seder och bruk.
Ett kors för vägfarande vid Niska fors.

Runosångarna i bild och verklighet motsvarade föreställningarna om Kalevalas hjältar. *Ilmetty Ilmarinen* enligt I. K. Inha.

Den stora byn Venehjärvi i Vitahavskarelen – det tidlösa Kalevalalandskapet.

Stora landsvägen till Finland, från Vuokkiniemi by i Vitahavskarelen.

Byarnas begravningsplatser avtecknade sig i landskapet som öar
med uråldriga barrträd. Begravningsplatsen i Uhtua.

Moarie, hustru till Ilja i Venehjärvi, bär den gifta kvinnans särskilda huvudbonad, *sorokka*.

Ilja, en ung husbonde från Venehjärvi.

Den vackra Toarie spinner med slända.

Utsikt mot väster över byn Vuonninen.

Det gamla kapellet, tjasovnan ("tsässöynä") i Vuonninen.

Ett skede av bröllopssångerna: grannarna begråter
brudens mor som förlorat sin dotter.

Tjasovnan i Jyvöälahti. Den karelska och nordryska kyrkoarkitekturen i trä och dess former hade sitt yttersta ursprung i templen i Grekland och Bysans.

Byn Miitkala och dess gamla, grå timmerbyggnader i Uhtua
speglar sig i det blickstilla vattnet.

Landskap från Venehjärvi by, till höger begravningsplatsens skogsdunge.

Bröderna Poavila och Triihvo Jamanen från Uhtua
sjunger runor på traditionellt vis.

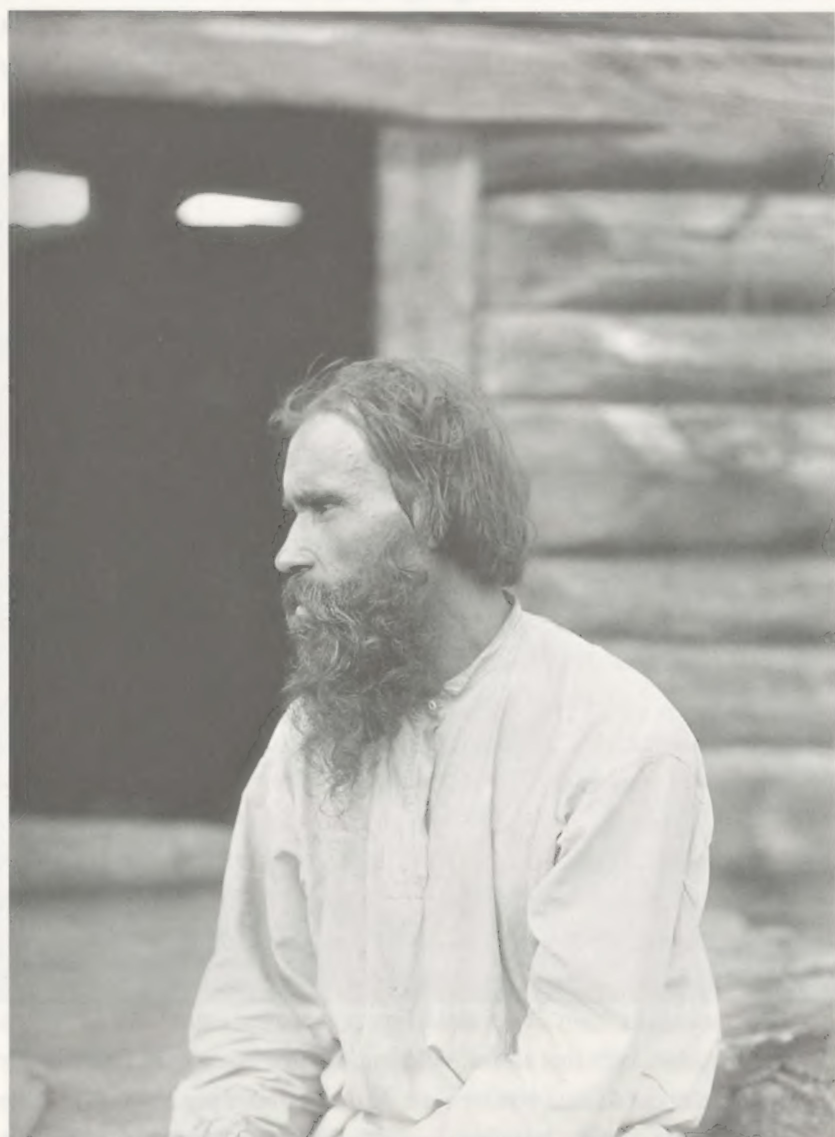
Begravningsplatsen i Kieretti vid Vita havet.

Staden Kem vid Vita havet, på finska kallad *Vienan Kemi* till skillnad från den senare staden Kemi vid Bottniska viken.

Karelsk bondgård i Kiestinki. De karelska gårdarnas boningshus var två våningar höga, av omålad rundstock, ofta med dekorativa fönsterrader på gaveln, vindskidor och takkammar.

”Sången är av sorg upprunnen.” Vihtoora Lesonen i dystra tankar.

Okahvi och Seni, två flickor från Jyvöälahti spelar *uraa*.

Okahvi och Seni, två flickor från Jyvöälahti spelar *uraa*.